Napsal uživatel Malej Honza
Čtvrtek, 01 Únor 2001 01:00

Protože článků, referujících o tom či onom koncertu, konajícím se v Praze, je výrazně více oproti článkům referujícím o koncertech odjinud, dovolil jsem si napsat pár řádků o jedné akci ve městě Blatná, malebném to jihočeském městečku s vodním zámkem a velkou spoustou rybníků. Konala se v pátek 19. ledna v sále blatenského zámku.

Zřejmě protože s bratrem žijeme téměř celý dosavadní život v Blatné, jsme mladí a ještě k tomu muzikanti, dostali jsme pozvání vystoupit právě na tomto koncertu, při kterém se během večera střídala různá uskupení i hudební styly. Během večera na klavír zahrála v současné době studentka plzeňské konzervatoře Olga Dlabačová, dále výborně zpívající Valentýna Rohová a spol. s irskými písněmi, bratři Říhové, hlavní protagonisté nesmírně populární místní rockové zábavové skupiny Anča Band, torzo skupiny Načas a další. Ale úplně nejvíc se mi líbilo pěvecké trio ve složení J. Rohová, A. Vlčková a H. Krynická, které zaujalo perfektně a čistě sezpívanými trojhlasy bez nástrojů v písničkách (spirituálech) zpívaných česky i anglicky. Velmi silně mně připomnělo dívčí skupinu A capella, která vystupovala a zaujala (získala Krtečka) na Zahradě 1998. Nevěřil jsem vlastním uším a ihned mě napadlo, že je škoda, že je téměř není možné slyšet jinde než Blatné.

Byl to velmi příjemný večer, na který přišlo do sálu blatenského zámku za dobrovolné vstupné přes stovku lidí. Jinak řečeno. Bylo tak narváno, že se mnozí nedostali donitř. Někteří odešli, jiní poslouchali z vedlejšího sálu otevřenými dveřmi. Koncert měl velmi dobrou technickou úroveň, výbornou dramaturgii a skvělou atmosféru. Na závěr si všichni muzikanti i posluchači společně zazpívali píseň Nezacházej slunce, přesně v duchu rčení "dokud se zpívá, ještě se neumřelo".

Že vám ta jména nic neříkají ? Možná v budoucnosti. V Blatné, ale i v jiných zapadlých koutech, městečkách a vesnicích, je mnoho mladých a šikovných muzikantů. Někteří mají vyšší ambice a jiní si jen tak rádi zazpívají. Ti, kteří mají vyšší ambice, mají ještě dlouhou cestu před sebou, protože, jak jsem časem zjistil, hudba není jen o hraní a zpívání. A bohužel ti, kteří žijí nebo vystupují jen mimo Prahu, mají tu cestu ještě mnohem delší.